

Det er en stærk udtalelse. Det er også vidtgående at sige, at der overalt skal være ens pensum. Så er vi helt nede i mere end læseplanerne. Men det er da noget at gå efter.

Det der med, at der sådan skal være helt ens pensum over hele landet, er måske nok lidt mere vidtgående, end selv regeringen har lagt op til, men alligevel. Vi er parate til at gå et godt stykke ad den vej, for vi tror nemlig, at Socialdemokratiets formand har ret i, at der skal noget ekstraordinært til for at få højnet det faglige niveau.

Det, vi gerne vil frem til, er måske ikke ligefrem et helt ens pensum overalt i hele landet, for så skal man til at læse de samme bøger og forskellige andre ting overalt, og det er måske alligevel for vidtgående. Men man kunne godt komme frem til, synes vi, at man for hvert klassetrin stiller et mål op for, hvad eleverne skal kunne, når det klassetrin er overstået. Men så burde vi nok give metodefrihed for lærerne til at finde ud af, hvordan de når det mål, hvilken læsebog man skal bruge, og hvilken historiebog der er bedst, og sådan nogle ting. Så ligefrem at kræve ens pensum er måske for vidtgående. Men et godt skridt i den retning kunne være, hvis man efter hvert klassetrin kunne stille et mål op for, hvad man skulle kunne.

Derfor vælger jeg fuldstændig at se bort fra fru Pernille Blach Hansens udsagn om det med den sorte skole og sådan noget, for jeg tror egentlig, at når man går helt ind til kernen, er vi slet ikke så uenige.

Regeringen vil altså lægge meget vægt på, at vi kan bevare den solide tradition, vi har her i landet, for, at der bag folkeskoleordningen står et bredt flertal.

Vi skal tænke på, at børnene går i skole i et langt forløb, hvor det er vigtigt, at der også kan være en langsigtet planlægning og derfor ro om, hvad der er rammen om skolen. Det er det, vi lægger op til. Og jeg synes, at der med Socialdemokratiets formands meget stærke markering på kongressen er et grundlag, som jeg også håber at andre partier i Folketinget kan tilslutte sig, om ikke i detaljen, så i hvert fald med hensyn til målet. Vi skal have gjort noget ekstra for at styrke det faglige niveau.

Derfor vil jeg gerne kvittere positivt for hr. Mogens Lykketofts tilkendegivelse om, at Socialdemokratiet naturligvis var indstillet på at gøre sit yderste for at nå en sådan aftale. Tak for det.

Og vi håber som sagt, at andre og flere partier vil have samme holdning.

Så var fru Pia Kjærsgaard inde på, at det jo blev frygtelig dyrt at udvide EU. Ja, det er, som man nu regner. Vi har jo regnet på det, og jeg tror også, at hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti tidligere har fået regnestykket i et svar fra finansministeren, som viser, at det danske EU-budgetbidrag – altså ekstra for at udvide EU – vil starte med 0,5 mia. kr. og vokse til 1,2 mia. kr. i 2006. Hvis vi regner det ud pr. person – vi er 5,3 millioner mennesker her i landet – er det altså en udgift pr. dansker på knap 100 kr. i 2004 stigende til 225 kr. i 2006. Det er 8 kr. pr. måned, stigende til 20 kr. pr. måned. Og så spørger jeg fru Pia Kjærsgaard: 20 kr. pr. måned, er det en høj pris at betale for at få et samlet Europa? Smag og behag er forskellig. Jeg synes ikke, at det er nogen høj pris.

Men i virkeligheden er det regnestykke det mindst væsentlige i hele den her sammenhæng, for den lille ekstra udgift er forsvindende lille i forhold til den enorme gevinst, det vil være for det danske samfund, at vi får et stort indre marked og fri handel på kryds og tværs. Der er så store gevinster ved det, at det langt overstiger de 20 kr. pr. måned.

Nu kan man slet ikke gøre den slags op i penge, men når nu fru Pia Kjærsgaard stillede spørgsmålet, synes jeg alligevel, at vi skulle have lidt perspektiv ind i det.

Både fru Pia Kjærsgaard og også hr. Kristian Thulesen Dahl var tidligere inde på, hvor farligt det nu er, hvis vi tillader fri bevægelighed for arbejdskraft fra Østeuropa. Lad mig bare minde om et par realiteter i den sag.

For det første: For at der er nogen idé i at komme fra f.eks. Polen til Danmark, må det være, fordi man kan få et arbejde, ellers er der jo ikke noget perspektiv i det. Jeg vil også tro, at man de fleste steder i hvert fald skal kunne et nogenlunde dansk for at kunne bestrive et arbejde. Det er jo ikke noget, man lige lærer fra den ene dag til den anden, at gå fra polsk til dansk, så alene af den grund tror jeg, det nok er behersket, hvor mange der kommer. Men hvis der kommer nogle, så kommer de jo for at få et arbejde, og de kommer kun, hvis de kan få et arbejde.

Kl. 21.15

Og lad mig så minde om, at hvis man kommer og kommer på varig bistand, så kan man sendes hjem igen. Så det er jo ikke sådan, at man bare kan komme til Danmark og hæve understøttelse.